

(V. Čtvrtok), r. K. Jánský. 1994 účast na přehlídce DDS v Plzni. 1999 ŠŠ.

INFORMACE pro MČAD: Místopis okresu zprac. Jitka Kurcová, Alena Polívková, Lenka Baierlová. Rkp. 1998-2000. PC ART.
HŮRKA, Jindřich: Bibliografie článků z časopisů Šumavan 1898-1910 a Úhlavan 1891-1892. Rkp. pro MČAD 2000, č. 526-561. PC ART.
ŠVIHOV od založení do roku 1994. Švihov 1994.
M Klatovy: Archiv ZUČ, složka 151.

1903 společnost denních hostů hostince U Koptíků sehrála loutkové představení „s živými figurami“ v nádražním hostinci. 1910 Sokol odkoupil od zábavního odboru Sokola v Klatovech LD. Zah. v sále radnice hostováním klatovských loutkářů s hrou Johannes doktor Faust (Kraus, Vrchlický).

Šumavan 1903, č. 51, s. 4; 1910, č. 51, s. 7.

ŠVIHOV, o. Rakovník

1918-1938 Divadlo ochotnický spolek. Po 1945 obnovil činnost OS Osvětové jizby, do 1960.

INFORMACE OÚ pro MČAD: Místopis okresu zprac. Ludmila Tesařová. Rkp. 1998. KART.

T

TÁBOR, viz též ČEKANICE, ČELKOVICE, NÁCHOD, STOKLASNÁ LHOTA, VĚTROVY, ZÁRYBIČNÁ LHOTA, ZÁLUŽÍ, o.Tábor

1680 v kostele teatralizované pašijové pobožnosti. 1681 velikonoční hra. 1683 patrně Komédie o turecký vojně (pravděpodobnější hypotéza, kladoucí s odkazem na posvícení v Měšicích toto představení do Brandýsa n. L.). 1690 v radničním paláci Zrcadlo masopustu.

689 / Staré táborské divadlo.

Zrcadlo masopustu, v němž spartiti se může, co se v masopustě ve světě dálo, dívá a děje, kterak člověk návodem dábelským Krista znovu duchovně ukrýuje a tudíž pro špatný vejdělek, dáblu s duší i tělo prodává, urozeným, slovutné vzácným a pánum radním, měštanům a obyvatelům královského města Hradiště hory Tábor od poctivé mládeže táborské představené 5. února 1690 v paláci domu radního táborského.

Sborník Jiřího Evermoda Košetického, 1690.

1765 v čp. 7 zřízeno div. jeviště, 1785 Rosamunda (Kaffka), h. německy(?). Na poč. 19. stol. h. v augustiniánském klášteře, později na radnici. Od 1830 německy za řízení MUDr. J. Eiselta na Střelnici.

Stav ochotnického divadla v Táboře 1858.

Od spolku ochotníků byly v běhu tohoto roku tyto hry provozovány:

Dne 7. března:

„Zlodějská straka.“

Původní činohra ve 4 jednáních dle pověsti národní vzdělaná Josefem Václ. Žákem.

Dne 5. dubna:

„Tři kandidáti.“

Veselohra ve 3 jednáních dle Leop. Feldmanna přeložil K. T.

Dne 1. května:

„Der Kabirian.“

Šchauspiel in 3 Aften von Eduard Devrient.

Dne 23. srpna:

k oslavě narození korunního prince:

I. Proslov. (Vok Poděbradský.)

II. „Všickni se radují!“

Veselohra ve dvou jednáních.

Dne 20. září:

„Ein Freundschaftsbundnis.“

Šauspiel in 4 Aften von Leop. Feldmann.

Dne 29. listopadu:

„Sdalík Limburg.“

Dne 26. prosince bude se hrát:

„Jeden jako druhý.“

Veselohra ve 4 jednáních z Kotzebue-a od Pünnner-a.

Toh je naše činnost a doufáme, že statněji k cíli svému výtknutému budoucím rokem kráčeti budeme.

690 / Stav ochotnického divadla v Táboře roku 1858, jak byl zaznamenán v almanachu Zora, dokládá česko-německou činnost.

Od 1840 v nově postaveném (ze staré kůlny v hradebních zdích) Starém městském divadle. O masopustním úterku 1843 zaranžovali si ve městě přepadení tradičních maškar husitským vojskem vedeným Janem Žižkou, takže masopust se přeměňoval v národní slavnost místního měšťanstva. České ODI za nár. obrození nedoloženo. 1857 zal. J. V. Žák Společnost divadelních ochotníků J. K. Tyla, od 1859 hrála jen česky a 1868 se ustavila v SDO. Ročně 8-17 her. 80. léta paralelně DrO Dělnického spolku. V SDO pohostinsky Sklenářová-Malá, Pešková, Mošna, Šamberk, Šmaha, Slukov, Vojan ad. 1886 zal. Škola pro výchovu dorostu divadelního. 1887 Divadelní družstvo, postavena nová div. budova.

Získat divadlo pro soubor nebylo jednoduché. Kolik velkých pánu se muselo obejít, kolik štěstí se muselo sklonit, než dal souhlas. Horší než tisíce velkých páni byly všechny ty menší, ale nadutější veličiny místní, především ještěm a svou mocí opojení předsedové a režiséři ochotnických spolků, jaci byli v Kolíně i v Táboře, kterému vládl hloupý a nadutý pan „Záviš“. Každý ředitel, který chtěl dostat divadlo, musel se chtěj nechájet o jeho laskavou přízeň.

Olga Spalová: Sága rodu Budilova, s. 174.